

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 391/2021
15.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Петра Вукаса, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Петра Вукаса, адвоката Вељка Мрдака, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К број 23/20 од 25.11.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 17/21 од 27.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 15.04.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Петра Вукаса поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К број 23/20 од 25.11.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 17/21 од 27.01.2021. године

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору К број 23/20 од 25.11.2020. године, окривљени Петар Вукас оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 3 године и 2 месеца и због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 2 месеца, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 године и 3 месеца у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 02.09.2020. године до 03.09.2020. године, као и време по мери забране напуштања стана у ..., улица ... број .., без примене електронског надзора, по решењу Кв 160/20 од 03.09.2020. године, у периоду од 03.09.2020. године до 25.11.2020. године.

Наведеном пресудом, на основу члана 246. став 7. КЗ и члана 246а став 3. КЗ у вези са чланом 87. КЗ, према окривљеном Петру Вукасу изречена је мера безбедности одузимање предмета извршења кривичног дела, ближе наведених у изреци те пресуде, а применом члана 535. ЗКП у вези члана 87. КЗ одузето још 25 комада биљака из

породице канабис, што је све привремено одузето по потврди о привремено одузетим предметима од 26.09.2019. године од окривљеног Петра Вукаса, за које предмете је одређено да се имају уништити од стране ПУ Сомбор након правноснажности пресуде.

Истом пресудом, сходно члану 264. став 1. ЗКП обавезан је окривљени Петар Вукас да на име трошкова кривичног поступка насталих пред Вишим јавним тужиоцем у Сомбору уплати износ од 86.528,00 динара, да Вишем суду у Сомбору на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 46.650,00 динара, а на име паушала сходно члану 261. ЗКП и износ од 10.000,00 динара, све у року од 30 дана, рачунајући од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 17/21 од 27.01.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Петра Вукаса па је пресуда Вишег суда у Сомбору К број 23/20 од 25.11.2020. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Петра Вукаса, адвокат Вељко Мрдак, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за оба кривична дела за која је оглашен кривим или да побијане пресуде укине и предмет врати суду на поновни поступак и одлучивање, а да у смислу члана 488. став 3. ЗКП одложи извршење правноснажне пресуде.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Петра Вукаса је неоснован.

Бранилац окривљеног Петра Вукаса у захтеву наводи да су записници о саслушању осумњиченог пред МУП Сомбор од 26.09.2019. године и пред Вишим јавним тужиоцем у Сомбору од 27.09.2019. године незаконити докази, јер окривљени није изричито позван да се изјасни о томе да ли ће ангажовати браниоца по свом избору, уз упозорење да ће му, ако не изабере браниоца у случају обавезне одбране бити постављен бранилац по службеној дужности, нити се окривљени у погледу свог права на браниоца изричито изјаснио, на који начин је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Из записника о саслушању осумњиченог МУП-ДП-Полицијска управа Сомбору Ку број 1098/19 од 26.09.2019. године произилази да је осумњичени Петар Вукас у складу са Закоником о кривичном поступку поучен о својим правима у предистражном поступку, између осталог, да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца у складу са

одредбама ЗКП и да његовом саслушању присуствује бранилац, да је осумњиченом Петру Вукасу омогућен поверљив разговор са браниоцем-адвокатом Маријом Ковачевић који је надзиран само гледањем, али не и слушањем и да је тај разговор трајао 15 минута, да се осумњичени изјаснио да жели да изнесе своју одбрану, одговара на постављена питања, као и да је изричито позван да се изјасни о томе да ли ће узети браниоца по свом избору, уз упозорење, да ако не изабере браниоца исти ће бити постављен по службеној дужности из разлога коришћења записника против лица које се сумњичи за производњу и поседовање ради продаје опојне дроге.

Из записника о саслушању осумњиченог Петра Вукаса Кти 41/19 од 27.09.2019. године сачињеним пред Вишим јавним тужиоцем у Сомбору произилази да су осумњиченом Петру Вукасу и адвокату Марији Ковачевић уручена решења тужилаштва којим је тај адвокат постављен као бранилац по службеној дужности осумњиченом Петру Вукасу, да је осумњичени пре саслушања поучен и упозорен о својим правима у погледу изношења своје одбране у присуству браниоца по службеној дужности, да је осумњичени разумео све поуке и упозорења, као и да је тражио да обави поверљив разговор са браниоцем по службеној дужности, након чега је у присуству тог браниоца изнео своју одбрану.

По налажењу Врховног касационог суда из записника о саслушању осумњиченог сачињених пред МУП-ДП-ПУ Сомбор и Вишим јавним тужиоцем у Сомбору, недвосмислено произилази да окривљени Петар Вукас није одбио да да свој исказ у присуству браниоца по службеној дужности, већ да је то прихватио и да је са браниоцем по службеној дужности обавио поверљиве разговоре, изјаснио се да жели да изнесе своју одбрану и одговара на питања, примио решење тужилаштва о постављењу браниоца по службеној дужности, као и да се није изјаснио да жели да ангажује браниоца по сопственом избору, због чега је без значаја чињеница да окривљени није изричито изјавио да прихвата браниоца по службеној дужности, већ да је прихватио да своју одбрану изнесе у присуству постављеног браниоца.

Из изнетих разлога, по налажењу Врховног касационог суда, наведени записници сачињени су у свему у складу са одредбама Законика о кривичном поступку и нема повреде права на одбрану окривљеног Петра Вукаса, због чега су наводи захтева за заштиту законитости браниоца овог окривљеног којима се на изнети начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, од стране овога суда оцењени као неосновани.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Петра Вукаса којима се указује на то да записник о претресању стана и других просторија и потврде о привремено одузетим предметима нису законити докази, јер је један сведок који је присуствовао претресању стана и других просторија касније изјавио да он и други сведок нису истовремено били присутни када је вршен претрес просторија, као и у оне наводе захтева којима се оспорава начин узимања узорака са 29 стабљика, као и утврђивање процента ТХЦ у тим материјама, јер наведено представљају чињенична утврђења суда и као таква не могу бити разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**